

ganste vist rigtig. imidlertid skal jeg gjøre opmærksom paa, at isølge den nye Lov om Anbringelse af Umyndiges Midler maa der ikke uulaanes mere end indtil Halvdelen af Burderingssummen af disse i Prioriteter, medens jo Kreditforeningslaan kunne optages indtil $\frac{2}{3}$ af Burderingssummen, og hvad det angaar, at Erfaringen skal have vist, at Kreditforeningspapirer ere fuldstændig sikre, skal jeg dog derimod fremhæve, at viselig have de fleste af de Kreditforeninger, der hidtil ere bleve oprettede, vist sig aldeles paalidelige, men at der jo dog ogsaa have Exempel paa Foreninger, der have været bestyrede paa en saadan Maade, at det har været nødvendigt, dels at likvidere og dels at sætte dem under Administration, hvoraf Følgen har været, at disse Foreningers Papirer til sine Løber ere undergaaede meget betydelige Kursstab. Men, hedder det, naar man vedtager en saadan Bestemmelse som foreslaaet, er det at stemple den nye Forening som mindre paalidelig. Jeg kan i Virkeligheden ikke forstaa, hvorledes man kan sige, at dette sker, i ethvert Fald ikke i Kraft af den Motivering, som jeg har tilladt mig at fremstille. Jeg vil for det Første bemærke, at det Skudsmaal, som af Lovgivningsmagten gives en Kreditforening, der først skal træde i Virksomhed, upaatvivlelig har overmaade liden Betydning for dem, der ville anlægge deres Penge i en saadan Forenings Obligationer, thi de vilde jo sige sig selv: det er Noget, hvortom Lovgivningsmagten umulig kan vide Noget iforveien; et saadant Skudsmaal vilde de i Virkeligheden ikke tillægge synderlig Betydning. Men derhos og fremfor Alt gives jo et saadant Skudsmaal slet ikke, fordi man udtaler sig for det Princip, at man ikke bør tillade Midler, som ere undergivne Statens særlige Boretægt, i Kraft af særegne Privilegier at blive udsatte i private Foreningers Obligationer paa en Tid, da iuan end ikke tillader dem at blive udsatte i Statens egne Papirer. Ved at udtale og gjøre et saadant Princip gjældende, stempler man dog i Virkeligheden ikke den Forenings fremtidige Virksomhed, som først skal træde ilive, og som man giver Koncession til at oprettes, thi man veed Intet og kan Intet vide om denne Forenings fremtidige Virksomhed. Hvad man derimod gjør ved at give denne Tilladelse, er, at man stempler de Obligationer, som udstedes af denne Forening, der først skal træde i Virksomhed, som saadanne, der fortrinlig egne sig til deri at anbringe offentlige Midler, og det er Noget, som det forekommer mig, man burde bestræbe sig for at undgaa. Sivilken Kurs disse Laan i sin Tid skulle kunne opnaa, kan jeg ikke sige, men det tror jeg at kunne sige, at skulle de ikke erholde den Kurs, som det vilde være ønskeligt, vil det sandelig ikke bero paa en Udeladelse af den omtalte Tilladelse,

hvis Rigsdagen skulde billige en saadan Udeladelse, den vilde hidføres ved Publikums Vedømmelse af Foreningens Program. Det vilde bero paa, at man ikke var ret tilfreds med det Program, som Foreningen har stillet sig. Dette kan mulig udøve en saadan Indflydelse, kan mulig volde en saadan Betænknelighed, som det jo ogsaa har vist sig, at det i høi Grad har vaakt hos den høie Regjering, det kan mulig bidrage Noget i saa Henseende, men sandelig ikke den Omstændighed, om vi nu udelade det ansførte Privilegium. Det forekommer mig, at netop efter at Regjeringen har udtalt sine store Betænkneligheder ved denne nye Kreditforening, staa det ikke i den allerbedste Harmoni dermed, at den modsætter sig, ikke er tilbøielig til at gaa ind paa en Indskrænkning som den af os foreslaaede. Thi det synes mig dog, at disse Betænkneligheder derved maatte blive noget formindrede. Det Hensyn, der væsenlig paahviler Regjeringen, Staten, er jo dog at tage Hensyn til de Midler, som særlig ere betroede til dens Boretægt. Hvorledes myndige Folk ville indrette deres Pengesager, hvorledes de ville behandle dem, er Noget, som i det Væsentlige maa være overladt dem selv, og Omsorgen derfor kommer først i anden Række. Har man Betænkneligheder i saa Henseende, mener man, at de myndige Folk kunne have Betænknelighed ved en saadan Anvendelse af deres Penge som den, der er Tale om, synes det mig, at disse Betænkneligheder først og fremmest maatte fra Regjeringens Standpunkt komme dem til Gode, som ere overdragne til Regjeringens særlige Omsorg.

Indenrigsministeren (Steel): Det er muligt, at jeg har begaaet en Gutmælsesfeil, naar jeg sagde, at Loven om Kreditforeningen af 29de Mai dette Aar ikke indeholdt nogen Bestemmelse om Amortisationens Størrelse og Bidraget til Reserve- og Administrationsfonden. Det er muligt, og jeg vil antage, at det er rigtigt, siden det ærede Medlem, der har havt Leilighed til at anfille Underfølgelser i den Henseende, efter at jeg havde holdt mit Foredrag, har sagt det; men jeg vil dog fastholde dette, at det væsentlige Punkt i denne Sag er Tilvebringelsen af Reservefonden, og mindre betydende med Hensyn til Kassens Sikkerhed er Amortisationsvilkårene. Det ærede Medlem sagde, at en manglende Begunstigelse ikke kan forventes at have nogen Betydning, at i det Hele taget en Udtalelse fra Lovgivningsmagtens Side paa det Punkt, hvorefter der her strides, ikke skulde kunne forringe Institutets Paalidelighed eller Tillid. Deri er jeg ikke enig med det ærede Medlem. Jeg tror ikke, det er Tilfældet, hvad han sagde, at de, der erhverve saadanne Værdipapirer, i Reglen anfille nægtige Underfølgelser om, hvor-